

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: T. K.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2020, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 16. 7. 2020 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 24. 3. 2020, č. j. R-X a řečené prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobci odňat invalidní

důchod, potvrdila.

2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vyčítá nesprávné posouzení zdravotního stavu, které je v rozporu s nálezy odborných lékařů. Dále namítá, že nebyl přizván na jednání posudkového lékaře žalované a tudíž si tento nemohl učinit odpovídající představu o žalobcově zdravotním stavu. Posudkovým lékařem žalované nebyla zhodnocena žalobcova celková výkonnost a pohyblivost, zhoršení zdravotního stavu a s tím spojené zhoršení stavu psychického. Rovněž nebylo bráno v potaz žalobcovo omezení v denních aktivitách celodenní užíváním vyztuženého bederního korzetu.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje žalovaná jeho přezkoumání PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 2. 6. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce vystudoval střední dopravní školu, kde se vyučil automechanikem a rovněž zde i maturoval. Následně pracoval jako strážník Městské policie Ostrava a jako řidič. Žalovaná rozhodla dne 24. 3. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Opava, vypracovaného dne 6. 3. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byl označen chronický vertebrogenní algický syndrom. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 20. 5. 2020 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen cervikothorakální syndrom na podkladě degenerativních změn s chronickou dysfunkcí. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 2. 6. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle ustanovení § 39 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je cervikothorakální

syndrom na podkladě degenerativních změn s chronickou dysfunkcí. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (úzkostné poruše) byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se

vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Skutečnost, že žalobce nebyl na jednání Posudkové komise přítomen a tedy ani touto osobně vyšetřen byla dána tím, že žalobce s projednáním v nepřítomnosti souhlasil a zároveň podkladová dokumentace, kterou měla Posudková komise k dispozici, byla touto shledána dostatečná k projednání v nepřítomnosti účastníka a k přijetí posudkového závěru. Ani tato okolnost tedy nezavdává důvodu k pochybám.

10. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
11. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla toliko o 30 %.
12. Žalobcem navrhované důkazy soud neprováděl, neboť ty z nich, které se týkaly zdravotního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, již zohlednila ve výše zmíněném posudku Posudková komise a jejich provedení by tedy bylo nadbytečné. Důkazy týkající se skutečností nových pak soud neprovedl z toho důvodu, že správnost rozhodnutí žalované soud ze zákona posuzuje ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a tedy důkazy ozřejmující žalobcův stav po tomto datu zásadně nejsou pro věc relevantní.
13. Stran osobních aktivit, u kterých žalobce uváděl, že tyto jsou u něj omezeny s odkazem na závěry Posudkové komise, že žalobce je omezen ve fyzicky náročné práci, zvedání nadměrných břemen, v práci v nepříznivých klimatických podmínkách atd., soud konstatuje, že je třeba rozlišovat mezi pojmem „denních aktivit“, „výkonnosti“ a „pracovní schopnosti“. Denními aktivitami se rozumí činnosti zajišťující uspokojení základních lidských potřeb, jako je dýchání, spánek, výživa, hygienická péče, vyprazdňování, pohyb, oblékání, ochrana před nebezpečím, evalvace v komunikaci, a mimo další rovněž seberealizace prostřednictvím práce. (TRACHTOVÁ, E. et al.: *Potřeby nemocného v ošetrovatelském procesu*. Brno 1999). Znakem pro zařazení do kapitoly XIII, písm. E, položky 1b vyhlášky je vykonávání „některých denních aktivit s obtížemi“, pro zařazení do kapitoly XIII, písm. E, položky 1b vyhlášky je pak znakem, že „některé denní aktivity omezeny“. Z posudku nevyplývá, že by některé denní aktivity ve smyslu shora uvedeném měly být žalobcem vykonávány s obtížemi nebo byly omezeny, nesprávné posouzení tohoto hlediska tak není důvodné. Žalobcem uváděné omezení co do výkonu fyzicky náročné práce, zvedání nadlimitních břemen, trvale ve vynucených polohách atd. jsou omezení vztahující se k „výkonnosti“ a „pracovní schopnosti“, a takto byly i posudkovou komisí hodnoceny, když podle Posudku pracovní schopnost u žalobce významně poklesla, a to o 30%.
14. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný

žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. prosince 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně